

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 2Sak/6/2023
Identifikačné číslo spisu: 1023200582
Dátum vydania rozhodnutia: 29. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1023200582.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): D. S., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Indická republika, právne zastúpený: Centrum právnej pomoci, kancelária Bratislava, Račianska 1523/71, 810 05 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Dunajská Streda, so sídlom: Mlynská 4629/2A, 929 01 Dunajská Streda, v konaní o správnej žalobe vo veci zaistenia zo dňa 05. apríla 2023, podanej proti rozhodnutiu žalovaného č. p. PPZ-HCP-BA8-9-081/2023-AV o zaistení zo dňa 03. marca 2023, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sa/41/2023 - 57 zo dňa 24. apríla 2023, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície PZ Dunajská Streda č. PPZ-HCP-BA8-13-056/2022-AV zo dňa 03.05.2022, bol žalobca, ako účastník konania podľa § 82 ods. 1 písm. b) a § 77 ods. 1 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoPC“) administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky na územie Sudánu. Súčasne tým istým rozhodnutím bol žalobcovi podľa § 82 ods. 3, písm. b) zákona o pobyte cudzincov, uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na dobu troch rokov.

2. Rozhodnutím Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície č. PPZ-HCP-BA2-2022/039868-003 zo dňa 14.7.2022 na odvolanie žalobcu bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenené tak,

že časť výroku rozhodnutia č. PPZ-HCP-BA8-13-056/2022-AV zo dňa 03.05.2022 v znení „administratívne vyhostuje z územia Slovenskej republiky na územie Sudánu podľa § 77 ods. 1 ZoPC,, sa zmenila na znenie „administratívne vyhostuje z územia Slovenskej republiky na územie Indickej republiky podľa § 77 ods. 1 ZoPC“.

3. Žalovaný rozhodnutím č. p. PPZ-HCP-BA8-9-081/2023-AV zo dňa 03.03.2023 zaistil žalobcu podľa § 88 ods. 4 ZoPC (na účel výkonu administratívneho vyhostenia) na nevyhnutne potrebný čas, najviac do 03.05.2023 a umiestnil ho do Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov v zmysle § 88 ods. 5 ZoPC.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia o zaistení vyplýva, že Migračný úrad Ministerstva vnútra SR (ďalej aj „migračný úrad“) dňa 03.03.2023 vyrozumel Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru v Dunajskej Strede (ďalej aj „OCP PZ“), že v Pobytovom tábore Rohovce sa nachádza štátny príslušník Indickej republiky D. S., nar: XX.XX.XXXX, ktorému bola rozhodnutím č. MU-PO-187-35/2022-Ž, právoplatným dňa 29.11.2022 a vykonateľným dňa 09.01.2023, zamietnutá žiadosť o udelenie azylu na území SR ako neprípustná podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. f/ zákona o azyle.

5. Dňa 03.05.2022 bolo pod č. p: PPZ-IICP-BA813-056/2022-AV vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení žalobcu, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.07.2022 a vykonateľnosť dňa 03.05.2022, na základe čoho bol predvedený na OCP PZ Dunajská Streda, k vykonaniu ďalších úkonov k zaisteniu. V rámci spísania zápisnice žalobca uviedol, že rozumie dôvodom konania o zaistení a má vedomosť o tom, že jeho žiadosť o udelenie azylu migračný úrad zamietol. Lustráciou v informačných systémoch Policajného zboru bolo zistené, že na území SR nemá povolený žiaden druh pobytu a správny orgán začal dňa 03.03.2023 konanie vo veci zaistenia žalobcu na výkon administratívneho vyhostenia podľa ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) ZoPC.

6. Dňa 03.03.2023 bola so žalobcom spísaná zápisnica o vyjadrení účastníka konania pred vydaním rozhodnutia o zaistení, vedená pod č. PPZ-HCP-BA8-9-080/2023-AV, v ktorej sa vyjadril k jeho príchodu na územie SR a aj k dĺžke doby zdržiavania sa na území schengenského priestoru. Uviedol, že sa volá D. S., narodil sa XX.XX.XXXX v meste B. v Indii a nie je držiteľom žiadneho dokladu totožnosti. Na Slovensko prišiel v roku 2000, požiadal o azyl, žiada oň opakovane a čaká, kedy mu ho príslušné orgány schvália, lebo chce zostať na Slovensku. V Indii bol policajný inšpektor, aj so svojou rodinou žil v meste Kašmír. Počas služby natrafil na teroristov, došlo aj k prestrelke s následkom jeho úrazu. Nakoľko ako policajt použil služobnú zbraň, bol odsúdený na trest smrti, a preto ušiel do Uzbekistanu, potom do Ruska, Moskvy, následne na Ukrajinu a skončil na Slovensku. V miestnom pohostinstve v Rohovciach bol v minulosti opäť napadnutý, utrpel zranenia, bol hospitalizovaný, má operovanú hlavu a brušnú dutinu, a z toho dôvodu užíva silné lieky. Má trvalé následky, jeho hlava a rozum nefunguje správne. V domovskej krajine mu v čase odchodu, t. j. cca v roku 2000 hrozil trest smrti, ale od opustenia domovskej krajiny už uplynulo viac ako 20 rokov, takže nevie čo by sa stalo keby sa tam vrátil. O udelenie azylu už žiadal viackrát, avšak vždy neúspešne.

7. Jedným z podkladov pre vydanie rozhodnutia o zaistení v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) ZoPC, je preukázanie právoplatného rozhodnutia o administratívnom vyhostení z územia SR a všetkých členských štátov, ktorého existencia je preukázaná rozhodnutím č. p. PPZ-HCP-BA8-13-056/2022-AV zo dňa 03.05.2022, ktorým mu bol uložený zákaz vstupu na územie SR a všetkých členských štátov na dobu 3 rokov, a navyše aj rozhodnutie vydané migračným úradom o zamietnutí žiadosti žalobcu o udelenie azylu ako neprípustnej podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. f) zákona o azyle. Zaistenie žalobcu na výkon administratívneho vyhostenia je účelné a efektívne, pretože uložený trest vyhostenia je potrebné vykonať bez zbytočného odkladu a priesťahov zo strany orgánov SR, avšak v prípade žalobcu to nie je možné vykonať okamžitým vrátením na hranicu ani uložením miernejších donucovacích opatrení. Žalobcu je potrebné zaistiť a zo zaistenia realizovať výkon administratívneho vyhostenia. Správny orgán zo zápisnice o vyjadrení č. p. PPZ-HCP-BA8-9-080/2023-AV zo dňa 03.03.2023 zistil, že žalobca disponuje len malou finančnou hotovosťou t. j. 25 - 30 Eur a na území SR nemá zabezpečené ubytovanie.

II.

Konanie pred správnym súdom

8. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca dňa 14.06.2022 správnu žalobu, ktorou správnemu súdu navrhol zrušiť preskúmané rozhodnutie žalovaného a nariadiť bezodkladné prepustenie

žalobcu zo zaistenia. Krajský súd dospel k záveru o potrebe zamietnuť správnu žalobu podľa § 229 SSP z nasledujúcich dôvodov:

- z aplikačnej praxe vyplýva, že akékoľvek zaistenie cudzinca musí trvať čo najkratšiu dobu, a to iba dovtedy, pokiaľ sú s náležitou starostlivosťou účinné úkony smerujúce k vyhosteniu (vráteniu). K uvedenému konštatoval, že žalobca bol zaistený na čas do 03.05.2023. Dobu zaistenia žalovaný určil v súlade s ust. § 88 ods. 4 písm. b) ZoPC na 2 mesiace, zaistenie precizoval profilom osoby žalobcu, ktorý sa dostavoval do pobytového tábora v Rohovciach pod vplyvom alkoholu, výtržnosťami a obťažovaním v tábore ubytovaných žiadateľov o azyl i obyvateľov neďalekej obce, a jeho šestnástimi neúspešnými žiadosťami o udelenie azylu. Existenciu dôvodného nebezpečenstva, že by žalobca mohol byť hrozbou pre verejný poriadok nemožno ignorovať, čo podporuje aj neúspešnosť jeho žiadostí v azylovom konaní, ktoré zakladá i jeho terajšie zaistenie, pričom poukázal na definíciu pojmu verejný poriadok upravenú v § 2 ods. 1 písm. j) ZoPC,
- námietky žalobcu o neúčelnosti a neefektívnosti zaistenia nie sú dané. Námietky prekážok vyhostenia, spočívajúcich v zlom zdravotnom stave žalobcu, nepovažoval za relevantné, nakoľko aj do zápisnice č. p. PPZ-HCP-BA8-9-080/2023-AV zo dňa 03.03.2023 samotný žalobca uviedol, že netrpí žiadnou chorobou,
- žalobca svojimi námietkami nedokázal spochybníť zákonnosť rozhodnutia o jeho zaistení, prípadne zákonnosť konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo. K uvedenému odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10SZa/16/2016,
- ak má byť pozbavenie osobnej slobody oprávnené, rozhodnutie musí byť vydané zákonom stanoveným postupom, musí byť efektívne a účelné, pričom všetky podmienky musia byť splnené súčasne. Pri absencii niektorej z nich, nemožno hovoriť o oprávnenom pozbavení osobnej slobody jednotlivca. K uvedenému poukázal na rozhodovaciu prax kasačného súdu, v ktorých opakovane poukazuje na čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej aj „Dohovor“),
- v preskúmvanej veci možno podľa krajského súdu uzavrieť, že závery správneho orgánu plne korešpondujú s obsahom administratívneho spisu. Krajský súd konštatoval, že preskúmvané rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo je v súlade so zákonom o pobyte cudzincov, Dohovorom, ako aj zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“). Žalovaný pred jeho vydaním riadne zistil skutkový stav veci v súlade s ustanovením § 32 správneho poriadku, odôvodnenie rozhodnutia je dostatočne zrozumiteľné, obsahujúce všetky zákonom požadované náležitosti podľa § 47 správneho poriadku, ako aj skutočnosti, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia a je z neho zrejmé, akými úvahami bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval.

III.

Konanie na kasačnom súde

9. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) SSP, t. j. správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a v § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, t. j. správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Sťažnostnú argumentáciu je možné zhrnúť do nasledujúcich bodov:

- správny orgán nevykonal všetky potrebné úkony k riadnemu zisteniu skutkového stavu. Správne orgány mali už v roku 2001 vedomosť o sťažovateľovom príchode na územie SR. Mal tak dostatok času a priestoru na to, aby si riadne zistil totožnosť sťažovateľa a zaobstaral mu doklad totožnosti v prípade, že bolo v záujme správneho orgánu vykonať administratívne vyhostenie,
- sťažovateľ za aktuálneho stavu, nielen zdravotného, ale aj životného, nemôže byť administratívne vyhostený na územie domovskej krajiny. Na území Indickej republiky už nemá žiadnu rodinu ani nikoho kto by sa o neho postaral a poskytol mu pomocnú ruku. Sťažovateľ má za sebou niekoľko fyzických zranení, ktoré mu spôsobili trvalé následky - je zmätený, dezorientovaný a počas pohybu mimo miesta, ktoré mu je dôverne známe nie je schopný nájsť správny smer,

- Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky upozorňuje na pretrvávajúce bezpečnostné riziko v špecifických oblastiach Indie. V nadväznosti na zrušenie osobitného statusu Džammú a Kašmír (5. augusta 2019) a jeho následné rozdelenie na dve zväzové teritória (31. októbra 2019) boli na území zavedené sprísnené bezpečnostné opatrenia. Situácia v Džammú a Kašmír je nestabilná a môže sa kedykoľvek vyhrotiť,

- poukázal na čl. 15 ods. 4 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (ďalej len „návratová smernica“), podľa ktorej zaistenie prestáva byť odôvodnené a dotknutá osoba sa bezodkladne prepustí, ak už u zaistenej osoby neexistujú predpoklady na odsun. K prekážkam výkonu administratívneho vyhostenia odkázal na judikatúru Ústavného súdu SR (II. ÚS 264/09-81, II. ÚS 147/2013-50), ako aj kasačného súdu (1Sza/8/2015).

11. Záverom navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

12. Žalovaný vo vyjadrení stručne zhrnul skutkový stav konania a ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril nasledovne:

- správne mu orgánu sú známe niektoré fyzické zranenia sťažovateľa, avšak nepredložil správne mu orgánu žiadnu zdravotnú dokumentáciu, že by mal mať nejaké trvalé následky. Zaistenie v prípade sťažovateľa a jeho uvádzaného zdravotného stavu mu len muselo prospieť, nakoľko ako sťažovateľ uvádza v ÚPZC Medved'ov bol už niekoľko krát zaistený, takže prostredie mu bolo známe, a v neposlednom rade, ak by mal zhoršený zdravotný stav, je tam k dispozícii bezplatné lekárske ošetrovanie,

- cestovné doklady sťažovateľovi neboli zaobstarané z dôvodu, že správny orgán nevedel či Migračný úrad Ministerstva vnútra udelí resp. neudeli žalobcovi azyl. V neposlednom rade zaobstarávanie cestovného dokladu nepatrí do kompetencie správneho orgánu Oddelenia cudzineckej polície PZ, ale do kompetencie ÚPZC v rámci vykonania výkonu administratívneho vyhostenia z územia SR,

- správny orgán berie na vedomie situáciu v domovskej krajine sťažovateľa, avšak zastáva názor, že sťažovateľ bol do nej vyhostený bez špecifikácie oblasti, to znamená, že sa mohol navrátiť do bezpečnej časti domovskej krajiny,

- záverom navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

13. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. b/ S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

14. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. júna 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

V.

Citácie dotknutých právnych predpisov

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) ZoPC policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

Podľa § 88 ods. 4 ZoPC štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon

administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

VI.

Posúdenie kasačných námietok

15. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba, ktorou sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného o zaistení sťažovateľa na účel administratívneho vyhostenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) ZoPC.

16. Na tomto mieste kasačný súd považuje za nevyhnutné uviesť, že si je vedomý mimoriadnosti inštitútu zaistenia (viď čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru) a vo svojej judikatúre (napríklad rozsudok NS SR sp. zn. 1Szak/6/2019) zohľadňuje, že sa fakticky jedná o obmedzenie, dokonca pozbavenie osobnej slobody človeka. Ide tak o citeľný zásah do jedného zo základných práv jednotlivca, ktorý môže byť prípustný len za podmienok prísne vymedzených nielen v ZoPC, ale predovšetkým ústavným poriadkom.

17. Na druhej strane, členské štáty Európskej únie majú nepopierateľné suverénne právo kontrolovať vstup cudzincov a ich pobyt na svojom území. Nevyhnutnou súčasťou tohto práva je oprávnenie štátov zadržať potenciálnych imigrantov. Ich zadržanie musí byť zlučiteľné s čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru. Dokiaľ štát nepovolí vstup na svoje územie, je takýto vstup nepovolený v zmysle čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru a zadržanie osoby, ktorá si praje na územie štátu vstúpiť (pričom potrebuje na to príslušné povolenie, ktoré nemá), môže byť považované za realizované preto, aby sa „zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie štátu“ [Saadi proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok veľkého senátu ESĽP, 29.01.2008, č. 13229/03, § 64]. Rovnako možno podľa čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru „ospravedlniť“ pozbavenie osobnej slobody osoby, proti ktorej sa vedie konanie o vyhostení.

18. Podľa § 77 ods. 1 prvej vety ZoPC administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o tom, že cudzinec nemá alebo stratil oprávnenie zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a je povinný opustiť územie Slovenskej republiky, s možnosťou určenia lehoty na jeho vycestovanie do krajiny pôvodu, krajiny tranzitu, ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny dobrovoľne rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme, alebo na územie členského štátu, v ktorom má udelené právo na pobyt alebo poskytnutú medzinárodnú ochranu.

19. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že sťažovateľ do rozhodnutia žalovaného požiadal o azyl na území SR celkovo 19 krát. O ostatnej žiadosti zo dňa 3.6.2022 rozhodol Migračný úrad MV SR dňa 15.11.2022 tak, že ju zamietol ako neprípustnú, nakoľko išlo o opakovanú žiadosť z tých istých dôvodov ako v predchádzajúcich azylových konaniach. Počas pohovoru sťažovateľ uviedol, že nemá žiadne, nové dôvody. Z rozhodnutia Migračného úradu MV SR vyplýva, že ...opakovane poukázal na to, že pre zlý zdravotný stav sa nemôže vrátiť do Indie. V Indii mu hrozí v Indii trest smrti, nakoľko pred odchodom z Indie pracoval na policii a pri jednej operácii došlo k usmrteniu niekoľkých osôb, pričom indické orgány mu kládli za vinu ich smrť a na základe toho mal byť na jeho osobu vydaný zatykač. Bolo to ale ešte pred jeho odchodom z Indie a na podrobnosti si už nepamätá. Na vysvetlenie toho, ako je možné, že na jednej strane bol na neho vydaný zatykač a na druhej strane si na indickom zastupiteľskom úrade v Bratislave vybavil bez problémov doklady k sobášu na Slovensku, ako aj potvrdenie o svojej bezúhonnosti uviedol, že doklady k sobášu vybavovala jeho bývalá manželka Y. I. a doklady z Indie mu vybavili jeho priatelia. K svojmu zdravotnému stavu uviedol, že ho bolí často hlava a berie lieky ako Tramal, Ibuprofen, ako aj lieky na vysoký tlak, k lekárovi v PT chodí jedenkrát do týždňa. Ak by sa Vrátil do Indie, nevie, kto by sa o neho postaral. Keďže odišiel z Indie už dávno, nevie sa vyjadriť k tomu; ako sa stará sikhská komunita o svojich chorých a prestárlych členov. V minulosti mu ale jeho priatelia, tiež sikhovia posielali na Slovensko peniaze, ale v súčasnej dobe stratil telefón a nemá na .nich už kontakt.

Pri posudzovaní jeho žiadosti sa posudzovala aj situácia v krajine jeho pôvodu. Podľa informácií z Odboru dokumentaristiky a zahraničnej spolupráce (ďalej len „ODZS“) z 31.05.2017, 01.08.2017, 11.10.2019, a 20.09.2022, ako aj z informácií z aktuálnych verejne dostupných zdrojov, je India považovaná za relatívne bezpečnú krajinu pôvodu. Za problematické sa považujú - len oblasti zväzového štátu - Džamú a Kašmír. Samotný štát Pandžáb je teda hodnotený ako relatívne bezpečný a neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by bránili menovanému v návrate do krajiny pôvodu z dôvodu zlej bezpečnostnej situácie. Sikhovia kladú dôraz na komunitné služby pre každého, kto ju potrebuje. Po celej Indii sú v sikhských komplexoch prostredníctvom finančných alebo vecných darov poskytované služby ako ubytovanie, strava a základná zdravotná starostlivosť pre tých čo ju nutne potrebujú. Aj Sikhovia, ktorí žijú v zahraničí prostredníctvom rôznych charitatívnych projektov prispievajú na svoje centrá, ktoré poskytujú pomoc v Indii chudobným a tým, ktorí potrebujú lekársku starostlivosť.

Podľa lekárskej správy z 21.09.2022 je jeho zdravotný stav stabilizovaný, obtiaže neudáva, je pozitívny na vírusovú hepatitídu typu C, v krvi sa nachádzajú známky prekonaného syfilisu a trpí na hypertenziu - II. stupňa. Momentálne nie je pod dohľadom žiadneho odborného lekára, ani nenavštevuje odborné ambulancie. Je mu predpisovaný liek Tramal na bolesti hlavy, ale vzhľadom na denné dávky, ktorých sa dožaduje, je vysoko pravdepodobné, že u neho dochádza k užívaniu lieku ako náhrada drogovej závislosti z minulosti, lieky na hypertenziu užíva pravidelne podľa odporúčania. V dňoch 14.11.2019 až 05.12.2019 bol menovaný hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici Hronovce za účelom pozorovania a nastavenia liekov na základe odporúčania ošetrojúceho lekára PT Rohovce. Z výsledkov správy z hospitalizácie vyplýva, že menovaný je závislý na liekoch typu Tramadol, a preto mu bola nastavená detoxikačná liečba, pričom po kombinovanej terapii po stabilizácii stavu bol prepustený do PT. Tiež bola konštatovaná závislosť od alkoholu. Život v azylovom zariadení mu plne vyhovuje, lebo tu má zabezpečené všetky potrebné služby a na takýto život je už zvyknutý. Menovaný v minulosti odmietol systémové riešenie, ktoré spočívalo v tom, že sa mu ponúkalo ubytovanie, stravovanie a jeho stavu zodpovedajúca práca. Odmietnutie tejto ponuky úzko súviselo s nadmerným požívaním alkoholu, pričom bolo objektívne preukázané, že v stavoch ťažkej opitosti sa vracal do azylových zariadení, narušoval klud a obťažoval nielen personál, ale aj ostatných žiadateľov o medzinárodnú ochranu.

Po komplexnom posúdení žiadosti menovaného dospel migračný úrad opakovane k záveru, že v súčasnom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, na základe ktorých by došlo k podstatnej zmene skutkového stavu. V konaní bolo opätovne preukázané, že jeho prioritnou snahou je prostredníctvom azylového konania zlegalizovať svoj pobyt na území SR. Túto pohnútku však nie je možné subsumovať pod zákonné dôvody na udelenie azylu. Jeho konanie migračný úrad vyhodnotil ako zneužívanie azylového systému.

20. Dopytom na Útvar policajného zaistenia zo dňa 26.5.2023 Najvyšší správny súd SR zistil, že sťažovateľ bol na základe príkazu Oddelenia cudzineckej polície PZ Dunajská Streda PPZ-HCP-BA8-9-099/2023-AV prepustený na slobodu v zmysle § 90 ods. 2 písm. b) bod 3 zákona o pobyte cudzincov. Zároveň bolo menovanej osobe vydané potvrdenie o zotrvaní štátneho príslušníka tretej krajiny na území SR. Aktuálne je ubytovaný v karanténnom zariadení migračného úradu MV SR v Záchytnom tábore v Humennom.

21. Dopytom zo dňa 7.6.2023 na Migračný úrad MV SR Najvyšší správny súd SR zistil, že sťažovateľ podal 19.05.2023 žiadosť o poskytnutie medzinárodnej ochrany pred pracovníkmi Oddelenia azylu PZ Humenné. Jeho žiadosť je vedená pod číslom MU-PO-208/2023-Ž. V jeho prípade sa jedná o opakovanú žiadosť. Vo veci sa koná, o žiadosti nebolo do rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR rozhodnuté.

22. Úlohou Najvyššieho správneho súdu SR v tomto konaní bolo posúdiť námietky sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu, ktorý zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia o zaistení.

23. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal rozpor jeho zaistenia s čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru pre neefektívnosť a neúčelnosť. Tú odvodzoval od nerealizovateľnosti jeho vyhostenia do Indie. Poukázal pritom na to, že na území Slovenskej republiky sa nachádza už 22 rokov a za aktuálneho stavu, nielen zdravotného, ale aj životného, nemôže byť administratívne vyhostený na územie domovskej krajiny.

Na území Indickej republiky už nemá žiadnu rodinu, ani nikoho kto by sa o neho postaral a poskytol mu pomocnú ruku. Žalobca má za sebou niekoľko fyzických zranení, ktoré mu spôsobili trvalé následky - je zmätený, dezorientovaný a počas pohybu mimo miesta, ktoré mu je dôverne známe nie je schopný nájsť správny smer. V tejto súvislosti poukázal na to, že Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky upozorňuje na pretrvávajúce bezpečnostné riziko v špecifických oblastiach Indie.

24. V kasačnej sťažnosti sa sťažovateľ obdobne ako už pred krajským súdom dovoláva nezákonnosti svojho zaistenia a argumentuje, že žalovaný sa mal zaoberať možnými prekážkami realizácie správneho vyhostenia a tým, či je vyhostenie potenciálne možné.

25. V posudzovanej veci bolo právoplatne rozhodnuté o administratívnom vyhostení sťažovateľa do Indie. Z tohto rozhodnutia bolo potrebné vychádzať aj pri rozhodovaní o zaistení. Otázka, či existujú prekážky jeho vyhostenia, ktoré bránia jeho vyhosteniu, bola posúdená už v rozhodnutí o vyhostení. Otázka jeho zdravotného stavu bola posúdená v azylovom konaní. Krajský súd aj žalovaný správne odkázali na závery rozhodnutia o vyhostení.

26. Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že v čase rozhodovania žalovaného o zaistenie za účelom správneho vyhostenia nenasvedčovalo nič tomu, že by realizácia správneho vyhostenia nebola možná, pretože žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali v kasačnej sťažnosti prezentovanú obavu z návratu do vlasti, v konaní najavo nevyšli.

27. Keďže žiadna potenciálna prekážka nebola v čase rozhodovania žalovaného zrejماً a sťažovateľovu obavu z hrozby trestu smrti opakovane posúdil Migračný úrad MV SR ako nedôvodnú, v tejto situácii možno akceptovať záver krajského súdu, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného zodpovedá predostretým námietkam.

28. Žalovaný zaistením sťažovateľa zo dňa zo dňa 03.03.2023 sledoval výkon jeho administratívneho vyhostenia do Indie, t. j. do krajiny, vo vzťahu ku ktorej nebola zistená existencia prekážok vyhostenia. Takouto prekážkou sa však nakoniec ukázala byť skutočnosť, že sťažovateľ dňa 19.05.2023 požiadal o poskytnutie medzinárodnej ochrany pred pracovníkmi Oddelenia azylu PZ Humenné. Sťažovateľ bol zo zaistenia prepustený a následne umiestnený v karanténnom zariadení migračného úradu MV SR v Záchytnom tábore v Humennom.

29. Ak by v čase vydania rozhodnutia o zaistení sťažovateľa za účelom jeho administratívneho vyhostenia, ktoré je predmetom preskúmania správnych súdov v tejto veci, boli už žalovanému k dispozícii uvedené skutočnosti, nebolo by zrejme oprávnené sťažovateľa za účelom jeho vyhostenia ani zaistiť. To však sťažovateľ netvrdil ani tvrdiť nemohol, nakoľko uvedená skutočnosť nastala až po zaistení a dokonca prepustení zo zaistenia.

30. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s § 461 S.s.p. zamietol.

31. Podľa § 461 S.s.p. platí, že kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

32. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 druhej vety SSP spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému. Ten bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nezhliadol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.

